

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

علی ناظر
۳۰ می ۲۰۲۵

علی ناظر

توله سگ

اخیراً دولت فخیمه به اسرائیل اخم کرده که کشتن ایرادی ندارد، اما نه به این شکل که همه صدایشان در بیاید. اسرائیل هم برای خالی نبودن عریضه و ایجاد گرد و غبار بیشتر، به دولت فخیمه گوشزد کرده که از روزی که ما شما را از کشورمان بیرون کردیم، دوران دستور صادر کردن به پایان رسیده است (نقل به مضمون).

فرانسه هم برای عقب نیفتادن از قافله، اعلام کرده که پاریس در مورد اتخاذ «اقدامات بیشتر و شدیدتر» علیه اسرائیل تعلل نخواهد کرد. آلمان، گوئی فیلش یاد هندوستان کرده و به یاد دوران طلایی هیتلر، دائماً از کشتار وحشیانه اسرائیل در غزه حمایت می کرده، به ناگاه برای این که از شر فشارهای انساندوستانه مردم آلمان رها شود، در صحبتی تلفونی با وزیر خارجه اسرائیل گفته «آلمان در کنار رژیم صهیونیستی ایستاده است، اما ما همچنین در کنار مردم نوار غزه نیز ایستاده ایم.» (هرکس توانست این معما را حل کند جایزه نوبل صلح می گیرد).

مضحک تر از همه، احضار سفیر اسرائیل در امارات است. گفته می شود که امارات در صحبتی «بسیار سخت و جدی» به اسرائیل اعتراض کرده که کشتن مردم غزه را نادیده گرفتیم، ولی اینهمه خشونت علیه ساکنین بیت المقدس برای ابوظبی مشکل زا خواهد بود (نقل به مضمون – چرا که خود امارات هنوز محتوای این احضار را علنی نکرده است و از ریز صحبت مطلبی دندان گیر درز نشده است).

همه و همه این اعتراضات دیپلماتیک را که کنار هم بگذاریم، برابر می شود با صفر.

این ارادل هیچ کدام نمی خواهند در تقابل با اسرائیل، منافع تریلیونی را به خطر بیندازند. در عین حال، شدیداً زیر فشار افکار عمومی و جهان آگاه هستند. اخیراً بمبی که باعث کشتار تعدادی از کودکان شد در الجزیره به نمایش گذاشته شد.

روی آن نوشته شده بود «ساخت امریکا». ناگفته روشن است که جت جنگی که آن بمب را حمل می کرد، ساخت کشور فخیمه و فرانسه آزادیخواه است.

اینها همگی فریب است.

در عین حال، رسانه های تحت الامر صهیون، کم آورده اند.

چهره گرسنگان را دیگر نمی توان «روتوش» کرده عرضه کرد.

هجوم خلق گرسنه، اما مغرور فلسطین به نمایشگاه «تقسیم آنوقه»ی امریکا-اسرائیلی دست همه را رو کرد تا به آن حد که ملل متحد طی پیامی علیه آنچه «دردآور» خواند گفته «تضاد با اصول امدادسانی انسان دوستانه» است و این بنیاد امریکائی-اسرائیلی امدادسانی را «به مانند سلاح» به کار می گیرد.

دوستی مرا به دکترین «ضاحیه» ارجاع داد.

از سالها پیش، اسرائیل به این جمع بندی رسیده بود که برای تقابل با مردم فلسطین می بایست سرکوب را به حد غیر قابل تصور کشاند - «مفهوم نظریه ضاحیه به طور رسمی توسط «گادی آیزنکوت» فرمانده پیشین ستاد ارتش رژیم صهیونیستی در زمان جنگ ۲۰۰۸ علیه غزه مطرح شد. او در آن زمان گفت: اسرائیل هر منطقه ای را که از دشمنانش حمایت کند به عنوان میدان جنگی مشروع تلقی می کند و به شکل عامدانه در این مناطق قدرت حداکثری را برای تخریب زیرساخت ها و تحقق قدرت بازدارندگی به کار خواهد بست. مثلاً اگر روستائی را محل پرتاب راکت بداند آن را با خاک یکسان می کند!».

از او تشکر می کنم.

آنچه در غزه و فلسطین اشغالی در حال رخ دادن است، دیگر از مرز «دکترین»، «تئوری» و بحث های آکادمیک گذشته است.

در یک طرف، جهان «ستمگر» و فاشیسم-مذهبی قرار دارد، و در آنسوی، خلقی خسته، تشنه، گرسنه، اما مغرور به نام «فلسطینی» قرار گرفته است.

سران جهان عرب که به «غیرت عربی» می نازند، در چند روز سفر ترمپ به حاشیه خلیج فارس، این «غیرت» کذب را به نمایش گذاشتند. «فلسطین تنها» در برابر جهان زر و زور ایستاده، و لحظه ای عقب نمی نشیند. مانند حیوانات تشنه له می زند، اما سرش همچنان افراخته، چشمانش پر غرور، که «این منم فلسطینی که اینچنین در برابر جهان ستمگر ایستاده؛ مرا تماشا کنید و عبرت بگیرید».

اشتباه محاسبه جنایتکاران «ستمگر» در اینست که اگر حماس نابود شود، تمام منطقه و خلق ستمدیده مهار می شود. اگر جمهوری اسلامی نابود شود، «خیزش در فلسطین» نابود می شود.

لحظه ای به چشمان آن گرسنگان و تشنگان خیره شوید. آیا در آن چهره های خسته، نشانی از پشیمانی، درماندگی، و عجز می بینید؟

واقعیت «مقاومت فلسطین» روزی لمس می شود که تمامیت جمهوری اسلامی سرنگون شود. رابطه سیاسی و دیپلماتیک با اسرائیل بازسازی شود، و دیگر کسی از بمب ایرانی صحبت نکند. در آن دوران، خشم خلق ستمدیده فلسطین دوباره خروش خواهد کرد. از زیر خاک هم که شده، خود را مسلح کرده و برای سرزمین خود به پا خواهند خاست.

در آنروز، چه کسی مقصر است؟ جمهوری اسلامی؟ خیر! اسرائیل.

از همان روز نخست که این بذر زهرآگین کاشته شد تا به امروز فقط و فقط اسرائیل است که باعث و بانی تمام کشتار در فلسطین است. یک روز به نام ناسیونالیسم جمال عبدالناصر، و روز دیگر به نام اسلام خمینی مردم فلسطین را کشتند و آواره کردند، و سرزمین آنها را غصب کردند.

محمود عباس اعضای حماس را «توله سگ» می نامد. آیا یاسر عرفات هم چنین بود؟

درک اشتباه از دلیل خیزش، رهبران را به بیراهه و انحراف کشانده است.

در آن خطه یک «توله سگ» بیشتر وجود ندارد – اسرائیل که پس از جفتگیری دولت فخمیه با امریکا به دنیا آمد، و دائماً به همه حمله ور می شود.

by علی ناظر | می ۲۸, ۲۰۲۵ ۶:۳۷ ب.ظ